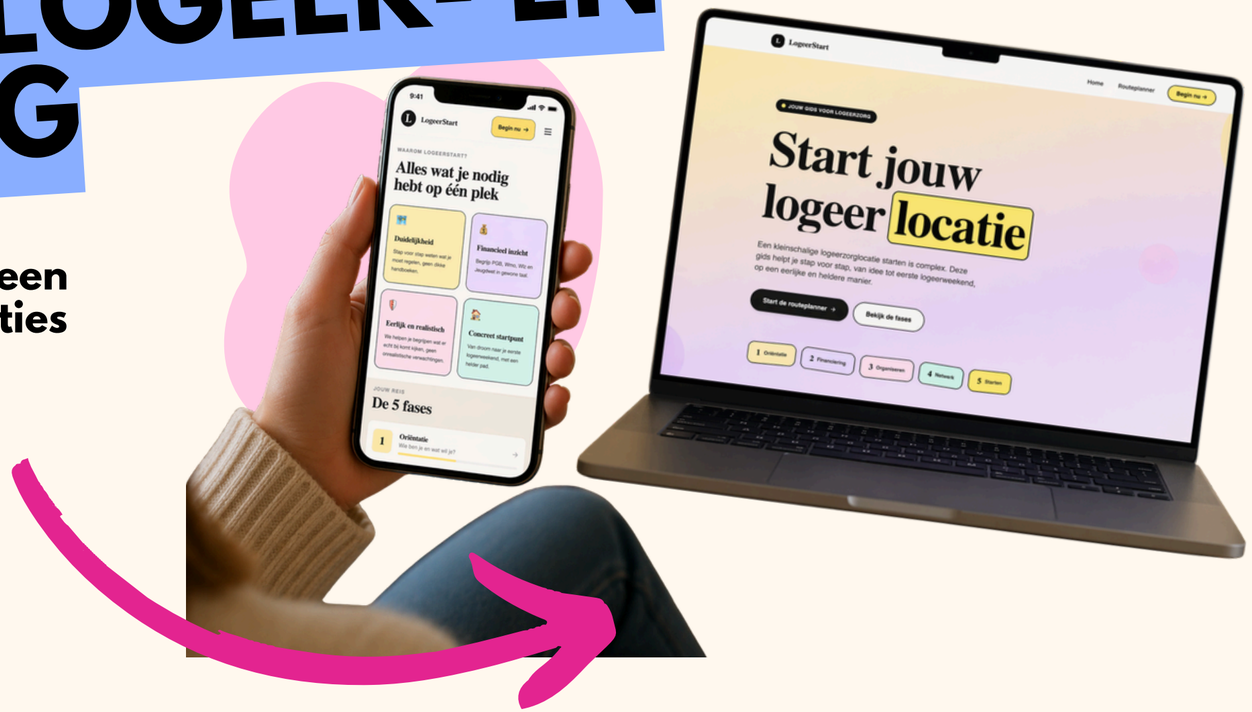
ontwerptraject voor:

BEHOEFTEN LOGEER- EN RESPIJTZORG

Van inzichten uit de praktijk naar een route voor nieuwe logeerzorglocaties

Oktober 2025 – April 2026

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

snijboon

Inhoudsopgave

Samenvatting	P.3
Vertrekpunt	P.4
Procesvisualisatie	P.6
Fase A: Voorbereiden	P.7
Fase B: Onderzoek	P.12
Fase C: Focus	P.20
Fase D: Ontwerpen	P. 26
Fase E: Ontwikkelen	P.35
Conclusie	P.37

Samenvatting

In dit traject hebben we samen met betrokkenen verkend hoe het aanbod van logeerzorg beter kan aansluiten op de groeiende vraag van gezinnen met een intensieve zorgvraag. We zijn gestart met het ophalen van ervaringen en inzichten uit de praktijk. Door interviews met ouders en aanbieders, werksessies met professionals en een inspirerend praktijkbezoek aan een kleinschalige logeerlocatie hebben we scherp gekregen waar het in de huidige situatie schuurt.

Daaruit kwam een duidelijk beeld naar voren:
de vraag naar logeerzorg is groot, maar het aanbod blijft achter. Niet omdat mensen het niet willen, maar omdat het starten en organiseren van logeerzorg complex is.

In de vervolgstappen hebben we deze inzichten vertaald naar een ontwerpopgave en verschillende oplossingsrichtingen. Tijdens de sprintdagen hebben we hierin keuzes gemaakt en de focus verlegd naar een nieuwe doelgroep: mensen die zelf logeerzorg willen aanbieden, maar vastlopen in regelgeving, financiering en organisatie.

De digitale Routeplanner: Start jouw logeerlocatie
Als eerste oplossingsrichting zijn we gekomen tot een praktische, digitale gids die potentiële aanbieders stap voor stap begeleidt van idee tot eerste logeerweekend. We hebben dit concept uitgewerkt in een eerste prototype en getest met gebruikers. Op basis van deze testfase hebben we het prototype aangescherpt en vervolgens opnieuw getoetst tijdens de slotbijeenkomst met een bredere groep stakeholders.

Vertrekpunt

In Nederland hebben meer dan vijf miljoen mensen een mantelzorgfunctie. Dagelijks zorgen honderdduizenden mensen langdurig voor een naaste: een ouder, kind, partner of buur. Voor velen is het zorgen vanzelfsprekend en liefdevol werk, maar het kan ook zwaar zijn. Uit onderzoek blijkt dat bijna een half miljoen mantelzorgers zich serieus overbelast voelt. Respijtzorg – tijdelijke opvang van de zorgvrager zodat de mantelzorger kan opladen – is een waardevol instrument om overbelasting te voorkomen. Dit kan al in de vorm van een groepswandeling met de keuze voor de mantelzorger om wel of niet mee te gaan, tot in de meest zware vorm van logeerzorg in een zorghotel of gastgezin.

Uit signalen uit het veld blijkt dat respijtzorg nog onvoldoende beschikbaar, bekend of passend is. Op verschillende plekken in het land wordt al respijtzorg aangeboden, maar het aanbod is versnipperd, wisselend van kwaliteit en lang niet altijd afgestemd op de daadwerkelijke behoefte van mantelzorgers en zorgvragers. Daarbij ontstaan in de praktijk veel knelpunten rondom de financiering en organisatie, zeker als respijtzorg domeinoverstijgend moet worden ingericht (bijvoorbeeld op het snijvlak van Wmo, Zvw, Wlz of Jeugdwet).

Het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport heeft de ambitie om te komen tot **een landelijk dekkend en passend aanbod van respijt- en logeerzorg**. Er is verdiepend inzicht nodig in hoe het aanbod er momenteel uitziet, wat daarin werkt en wat juist schuurt – en vooral: welke behoeften en ervaringen mantelzorgers zelf hebben rondom logeerzorg.

Vertrekpunt

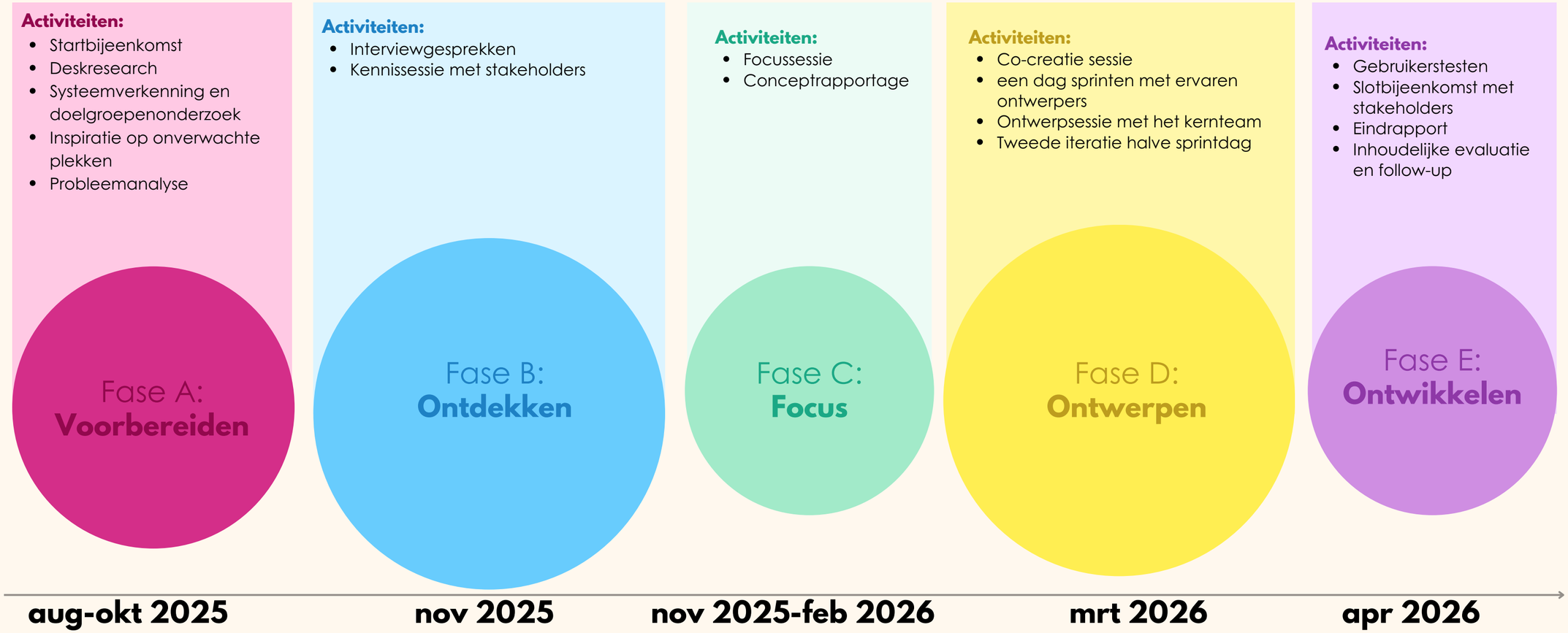
Uit eerder onderzoek en gesprekken met gemeenten, aanbieders, zorgkantoren en verzekeraars komt al naar voren dat er veel initiatief en betrokkenheid is, maar ook frustratie over systeemgrenzen, onduidelijke verantwoordelijkheden en financieringskaders. Tegelijkertijd ontbreekt op landelijk niveau nog een goed overzicht van wat er wél werkt, en welke oplossingsrichtingen perspectief bieden.

De vraag
Het doel van dit project is om **inzicht te krijgen in de behoeften van mantelzorgers en zorgvragers rondom respijtzorg**, een beeld te vormen van de belangrijkste **knelpunten én oplossingen te ontwikkelen** die bijdragen aan een landelijk dekkend en passend aanbod van respijt- en logeerzorg.

Over Snijboon
Wij zijn een sociaal ontwerpbureau dat energie brengt in co-creatieprocessen en complexe vraagstukken. Wij gebruiken daarvoor een ontwerpende aanpak (Design Thinking). Dit betekent dat we, met gezond verstand en enthousiasme, stapsgewijs werken aan tastbare oplossingen die écht aansluiten bij de belevingswereld van de eindgebruiker. Want hoe ingewikkeld een vraagstuk ook is: complexiteit is nooit het antwoord.

Wij hebben het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport de afgelopen maanden geholpen met bovenstaande ambitie, door een ontwerptraject vorm te geven waarin we in co-creatie met eindgebruikers werken aan deze opgave. Deze conceptrapportage laat de eerste processstappen en bevindingen van het project zien.

Procesvisualisatie van het ontwerptraject
Logeerzorg & respijtzorg

Fase A Voorbereiden

Startbijeenkomst

Kennismaken, verkennen eerste richting

Wat hebben we gedaan
In de startbijeenkomst met het kernteam van VWS hebben we de aanleiding, ambitie en reikwijdte van het traject verkend. Daarbij hebben we stilgestaan bij de vraag hoe logeerzorg zich verhoudt tot bestaande wet- en regelgeving, waar knelpunten worden ervaren en waar ruimte lijkt te bestaan. We keken naar eerder gedaan onderzoek en verzamelde belangrijke bestaande kennis. We hebben het speelveld rondom logeerzorg in kaart gebracht, inclusief de betrokken stakeholders en hun onderlinge afhankelijkheden.

Welke stappen hebben we gezet
We hebben een systeemverkenning uitgevoerd waarin de samenhang tussen Jeugdwet, Wmo, Zvw en Wlz is geanalyseerd in relatie tot logeerzorg. Daarbij is gekeken naar financieringsstromen, toegang, indicatiestelling en regionale verschillen.

Spanningsvelden zoals domeinoverstijgende verantwoordelijkheden, interpretatie van regelgeving en preventie versus crisisinterventie zijn benoemd en vastgelegd als richtinggevend voor het vervolgonderzoek.

Opbrengst
- Gezamenlijk vertrekpunt over doel en scope van het traject.
- Bestaand onderzoek in kaart gebracht en belangrijke inzichten verzameld.
- Inzicht in de complexiteit van financiering over meerdere domeinen.
- Overzicht van betrokken stakeholders en hun rollen.
- Benoemde spanningsvelden die richting gaven aan fase B.

Op de volgende pagina’s zijn het hoofddoel, de dromen, de uitdagingen en een eerste opzet van de systeemverkenning uitgewerkt.

📍 **Hoofddoel van dit ontwerptraject:**

Inzicht krijgen in de behoeften van mantelzorgers en zorgvragers rondom respijt- en logeerzorg én oplossingen ontwikkelen die bijdragen aan een landelijk dekkend en passend aanbod van respijt- en logeerzorg.

voor:

Eindgebruikers: Mantelzorgers voor wie logeer- en respijtzorg relevant is

"Intensieve" mantelzorgers

Mensen die zorgen voor mensen met een beperking (0-100 jaar)

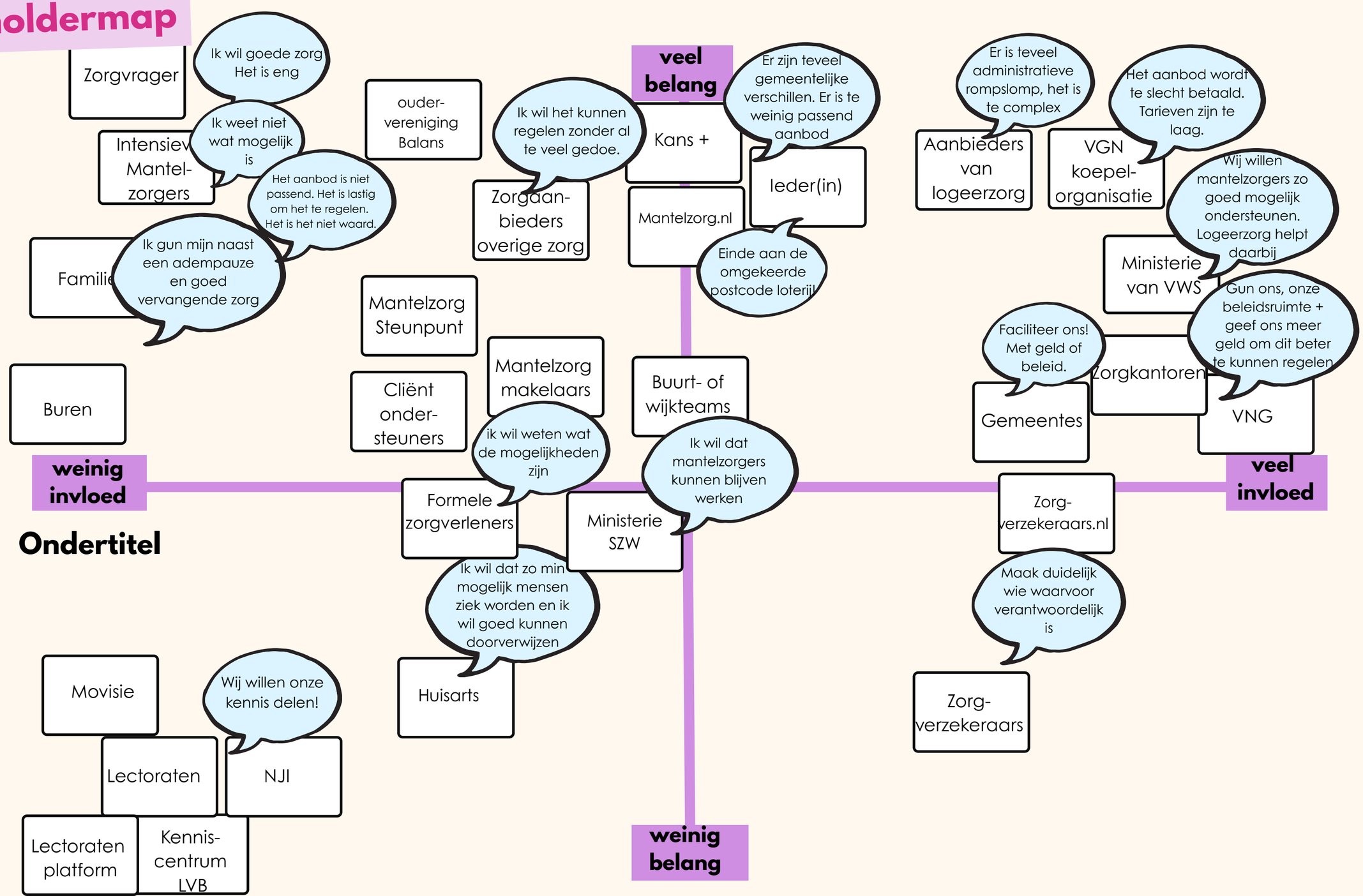
💭Dromen:

- (Beter) inzicht in de behoeften die mantelzorgers hebben bij logeerzorg en de knelpunten die ze op dit moment ervaren
- We hebben concrete oplossingen voor veelgehoorde knelpunten in het aanbod logeerzorg, die aanbieders kunnen toepassen waardoor het aanbod verbetert
- Vanuit vereenvoudiging komen tot passende oplossingen
- Mantelzorgers die zich echt ontlast voelen (regelen, maar ook vervoer er naartoe en goede overdracht)
- Oplossingen die vraag/behoefte en aanbod bij elkaar brengen, waardoor naasten/mantelzorgers én aanbieders van respijt/logeerzorg echt geholpen worden
- Door de oplossingen vergroten we de tevredenheid bij cliënten, naasten en vertegenwoordigen de organisaties
- Een beeld hebben of de behoeften van nu ook oplossingen voor de toekomst zijn
- Kan flexibiliteit onderdeel van de oplossing zijn zodat deze daarmee mogelijk ook toekomstbestendig is?
- Werken vanuit gezamenlijkheid i.p.v. tegengestelde belangen onder andere cliënt voorop (en financiën niet)
- Empoweren van betrokkenen

🚧 Uitdagingen:

- Dat we vastzitten in hoe het logeeraanbod er idealiter uit ziet, in plaats van echt weten wat er nodig is en kijken hoe je dat organiseert
- Willen mantelzorgers alleen in weekend of kan het ook op andere momenten?
- Komen tot concrete / tastbare oplossingen in plaats van zicht hebben op alles wat er niet kan (vanwege complexiteit van het zorgstelsel)
- Branches/partijen meekrijgen in deze werkwijze en tijd/capaciteit bij deze partijen
- Organiseren van goede betrokkenheid van alle stakeholders
- Zijn financiers overtuigd van het nut en meerwaarde?
- Andere partijen meekrijgen in denken in oplossingen (in plaats van in complexiteit)
- Hoe staan aanbieders hierin?
- Er is een grote variatie in de doelgroep. Wie is de eindgebruiker? De zorgvrager of de mantelzorger? De naasten of de ouder?

Stakeholdermap

Fase B

Onderzoeken

Inspiratiesessie

Bezoek aan Logeerhuis Mike & Maria

Wat hebben we gedaan
Op 4 december 2025 brachten we met het kernteam een werkbezoek aan Logeerhuis Mike & Maria in Utrecht (www.mikemaria.nl). Dit is een kleinschalige, lokale logeerlocatie voor kinderen met een verstandelijke beperking. We spraken daar met Maria van Amerongen, die het logeerhuis sinds 2006 runt samen met haar ex-man Mike.

Tijdens het bezoek nam Maria ons mee in de ontstaansgeschiedenis van het logeerhuis, de keuzes die zij in de loop der jaren heeft gemaakt en de manier waarop zij de zorg organiseert. Zij gaf een rondleiding door de locatie en vertelde hoe de logeerweekenden verlopen, hoe zij contact onderhoudt met ouders en hoe zij omgaat met wet- en regelgeving en financiering.

Het doel van dit bezoek was om een concreet voorbeeld te zien van logeerzorg die in de praktijk werkt, en om te begrijpen welke factoren bijdragen aan vertrouwen, continuïteit en kwaliteit.

Opbrengsten

- Kleinschalige, lokale logeerzorg biedt ruimte voor veel persoonlijke aandacht en maatwerk.
- Door langdurige betrokkenheid van vaste begeleiders blijven zorgvragers verbonden aan de locatie en voelen zij zich thuis.
- Ouders ervaren ontlasting wanneer logeerzorg betrouwbaar, passend en vertrouwd is georganiseerd.
- Inbedding in de wijk en samenleving draagt bij aan normalisering en acceptatie.
- Het model lijkt goed te werken voor kinderen met een verstandelijke beperking; voor kinderen met een lichamelijke beperking of complexere zorgvraag kunnen andere randvoorwaarden gelden.
- Het runnen van een logeerlocatie is organisatorisch en financieel niet vanzelfsprekend aantrekkelijk.
- Wet- en regelgeving brengt aanzienlijke administratieve lasten met zich mee
- Poteniële starters zouden geholpen zijn met duidelijke instructies.

Interviews met mantelzorgers

Inzichten ophalen uit praktijk en systeem

Wat hebben we gedaan
Op 27 november 2025 en 8 januari 2026 voerden we tien diepte-interviews met intensieve mantelzorgers. Het merendeel betrof ouders van minderjarige kinderen met een beperking. De gesprekken duurden gemiddeld drie kwartier en waren gericht op het begrijpen van de dagelijkse praktijk, ervaringen met logeerzorg en de ervaren knelpunten in het systeem.

We spraken over het dagelijks leven als mantelzorger, over momenten van overbelasting, over het aanvragen van logeerzorg en over de rol van gemeenten en zorgkantoren.

Dit was de opbouw van ons interview:

Hoofdvraag:
Hoe ervaar jij het huidige aanbod aan logeer- en respijtzorg en waar heb jij als mantelzorger behoefte aan?

Deelvragen:

- Zou je willen beginnen met jezelf en jouw gezin aan ons voor te stellen?
- Wat betekent het voor jouw dagelijks leven om mantelzorger te zijn? Hoe ziet dat eruit?

In dit project focussen wij ons op logeer- en respijtzorg voor mantelzorgers.

- Wat is jouw ervaring met logeer- en respijtzorg?
- Waar heb jij behoefte aan als mantelzorger?
- Waar heeft jouw zorgvrager behoefte aan?
- En de rest van jouw gezin?
- Wat moet er volgens jou absoluut beter? Wat gaat er nu wel al goed?

Op de volgende pagina's zijn de belangrijkste inzichten te vinden die we uit deze interviews hebben opgehaald

Term mantelzorg

'Zorgen voor mijn kind is geen mantelzorg'

- Mantelzorg is een manier van leven
- Niet alle ouders herkennen zich in de term mantelzorger
- Zorgen voor een kind met een intensieve zorgvraag is een baan op zich zelf

PGB

'Het team van PGB-ers organiseren kost veel tijd en heeft daarnaast ook nog een sociaal aspect'

- Sommige mantelzorgers hebben liever geen hulp van PGB-ers omdat het organiseren veel tijd kost.
- Sommige ouders maken geen gebruik van PGB-ers omdat ze zelf voor hun kind willen zorgen.
- PGB-ers zijn ZZP-ers met hun eigen kwaliteiten en eisen.
- PGB-ers komen vaak uit het netwerk van de ouders.

Wet- en regelgeving

'Gelukkig ben ik niet afhankelijk van de gemeente, dat is zo'n gedoe en er werken weinig deskundige mensen'

- Mantelzorgers vragen om vertrouwen van de uitvoerende instanties, zij kennen hun zorgvrager en weten wat nodig is.
- Een WLZ indicatie is helpend voor financiering.
- WMO is lokaal en daarmee lastig te verbinden aan boven regionale logeerplekken.
- WMO is veelal beperkt in de duur van de beschikking en daarmee niet altijd een duurzame oplossing voor logeren.
- Mantelzorgers hebben advies en bijstand nodig in het ingewikkelde speelveld van de wet- en regelgeving.

Ervaringen met logeerzorg

'Mijn kind heeft het nodig om te leren logeren'

- Mantelzorgers willen niet dat hun zorgvrager denkt dat ze 'weg' moeten als om logeren gaat.
- Logeerzorg geeft lucht, geeft de mantelzorger ruimte om sociale contacten te kunnen onderhouden en zelf iets te kunnen doen zonder de naaste.
- Logeren is duur.
- Mantelzorgers vinden het fijn als ze even niet hoeven te zorgen.
- Er zijn ook ouders die vinden dat hun kind thuis hoort te slapen.
- Het voorbereiden van logeren kost veel tijd, gelet op de nodige zorg.
- Logeren is helpend voor mantelzorgers voor wie de zorg te veel wordt of dreigt te worden

🤝 Informatievoorziening

'Als je niet zelf op onderzoek gaat dan weet je dingen niet'

- Ouders krijgen via diverse kanalen informatie, kinderdagopvang, consultatiebureau, dagbesteding.
- Ouders ervaren dat als er behoefte ontstaat aan logeerzorg het niet meteen in passende vorm beschikbaar is
- Mantelzorgers hebben behoefte aan ondersteuning.

📬 Belevingswereld van de mantelzorger

'De drempel is hoog om, om hulp te vragen'

- Het zorgen voor iemand en alles daarom heen is een baan op zich.
- Mantelzorgers willen hun zorgbehoevende geliefde dichtbij zich hebben.
- De agenda van de mantelzorgers wordt bepaald door die van hun zorgvrager.
- Voor mantelzorgers is het een uitdaging om zichzelf staande te houden.

🛤️ Proces van de mantelzorgende ouder

'Mijn kind blijft zorg vragen, mijn vrienden groeien daar uit'

- Het is een proces van behoefte aan kennis en ondersteuning die steeds weer verandert.
- Het overkomt ouders
- Sommige ouders nemen afscheid van hun ambitie op het gebied van carrière
- Ouders ervaren impact op hun relatie en sociale leven
- Ouders hebben behoefte aan praktische ondersteuning
- Er is sprake van een rouwproces: het besef dat je kind een andere ontwikkeling doormaakt dan je had gehoopt of verwacht.

🧩 Passende logeerzorg

'Ik heb vertrouwen nodig in de opvang om de zorg en mijn kind te kunnen loslaten.'

- Wat nodig is, is bekendheid, duidelijke financiering, vertrouwen en laagdrempeligheid
- Minpunten zijn wachtlijsten, onduidelijke financiering en geen lokale beschikbaarheid
- Opvang past niet altijd bij de behoefte van de zorgvrager.
- Het is top als de ouder de mensen van de opvang kent, de opvang het kind kent, er contact is als er wat aan de hand is.
- Aandacht zijn voor culturele diversiteit is nodig

💡

Ideeën en wensen

'Een dagprogramma in het weekend waar mijn kind zichzelf kan zijn, zou mij heel erg helpen'

- Logeerzorg op het Kinderdagcentrum
- Logeren met iemand die ook bij de zorgvrager thuis werkt als PGB-er
- Een goede matching tussen zorgvrager en PGB-er net als thuisgekookt.nl
- Een net zo blije doos na de diagnose met passende informatie
- Een onafhankelijk iemand die meedenkt en meeregelt
- Zorg in de buurt
- Geen wachtlijsten
- Culturele sensitiviteit voor zorgvragers en mantelzorgers met diverse achtergronden

Kennissessie

Meerdere perspectieven op logeerzorg samenbrengen

Wat hebben we gedaan
Op 27 januari 2026 organiseerden we een kennissessie met vertegenwoordigers van gemeenten, zorgkantoren, belangenorganisaties, beleidsmakers en betrokken professionals. Het doel van deze bijeenkomst was om de inzichten uit de interviews te toetsen, te verdiepen en te verrijken met systeem- en uitvoeringsperspectieven.

De sessie startte met het persoonlijke verhaal van een mantelzorgende ouder. Door het traject te openen vanuit een concrete ervaring werd direct zichtbaar wat logeerzorg betekent in het dagelijks leven van gezinnen. Dit zorgde voor een gedeeld referentiekader voor het vervolg van de ochtend.

Vervolgens werkten deelnemers in gemengde groepen vanuit drie perspectieven: mantelzorger, zorgvrager en zorgaanbieder. Per perspectief onderzochten zij wat zij in de praktijk zien en horen, waar knelpunten ontstaan en wat volgens hen nodig is om logeerzorg beter te laten functioneren.

Het doel was om voorbij individuele standpunten te komen en gezamenlijke patronen zichtbaar te maken.

Welke stappen hebben we gezet
De groepen werkten met een gestructureerd canvas waarin zij systematisch ervaringen, knelpunten en behoeften verzamelden. Er werd expliciet gevraagd naar:

- Waar loopt het vast?
- Wat belemmert ouders of aanbieders?
- Wat is nodig om logeerzorg passend te maken?
- Wat kunnen betrokken partijen zelf bijdragen?

Tijdens de plenaire terugkoppeling hebben we overeenkomsten en verschillen tussen de perspectieven naast elkaar gelegd. Vervolgens hebben we gezamenlijk prioriteiten geformuleerd.

🎯 Opbrengsten

- Er is onvoldoende uniformiteit in toegang en indicatiestelling; verschillen tussen gemeenten worden als problematisch ervaren.
- Onduidelijkheid over verantwoordelijkheden tussen gemeenten, zorgkantoren en andere partijen belemmert samenwerking.
- Informatievoorziening richting ouders is versnipperd en ontoereikend.
- De emotionele dimensie van logeren, zoals rouw, schaamte en loslaten, krijgt in beleid en uitvoering te weinig aandacht.
- Zorgaanbieders ervaren knelpunten in financiering, personele bezetting en administratieve lasten.
- Er is behoefte aan een duidelijke routekaart of beslisboom voor mantelzorgers.
- Bewustwording bij beleidsmakers en uitvoerders over de dagelijkse realiteit van mantelzorgers moet worden vergroot.

⭐ Gezamenlijke top vijf

1. Bewustwording vergroten bij gemeenten en VWS.
2. Inzichtelijk maken wat er is en hoe het geregeld kan worden.
3. Samenwerking en afstemming versterken over domeinen heen.
4. Toegang en ondersteuning verbeteren, bijvoorbeeld via een centraal aanspreekpunt.
5. Duidelijkheid in route en besluitvorming voor ouders.

Fase C - Focus

Van inzichten naar aangescherpte keuzes

Wat hebben we gedaan
Na de kennissessie zijn alle opbrengsten uit interviews, praktijkbezoek en kennissessie samengebracht in een focus-sessie met het kernteam. Het doel was om richting aan te brengen: wat betekenen deze inzichten voor de verdere koers van het traject?

We wilden voorkomen dat het onderzoek zou blijven hangen in een brede inventarisatie van knelpunten. Daarom stond deze sessie in het teken van keuzes maken.

Onze belangrijkste take-aways:

- Aanbod logeerzorg schiet ernstig tekort
- Geen (volledig) beeld van de vraag
- Urgentie bij mantelzorgers is hoog
- Zorg op maat is nodig
- Vertrouwen en loslaten zijn belangrijke thema's voor mantelzorgers
- Wet- en regelgeving is ingewikkeld (gemeentelijk vs. centraal)
- Financiering is een knelpunt
- Wantrouwen vanuit 'autoriteiten' is problematisch
- Behoeften/urgentie van mantelzorgers is op verschillende momenten in de 'reis' anders

👥 Aangescherpte doelgroep:

Om in de volgende fase makkelijker tot een concreet en tastbaar ontwerp te komen, scherpen we de doelgroep aan naar:

Ouders die zorgen voor hun kind met een intensieve zorgvraag en die behoefte hebben aan logeerzorg.

🔄 Doorslaggevende inzichten:

De vraag naar logeerzorg overstijgt het aanbod enorm. Het heeft geen zin om aan de kant van de behoeften van ouders te gaan ontwerpen, zolang we niet werken aan het vergroten van het aanbod van zorgaanbieders.

Grootschalige logeerzorg is voor aanbieders niet rendabel. Kleinschalige lokale logeerzorg ‘overleeft’ op intrinsieke motivatie van kleine aanbieders.

Wekelijks melden zich 30+ mensen bij de BVKZ (branchevereniging kleine zorgaanbieders) die overwegen om een kleinschalig zorginitiatief te starten, veelal dagopvang, maar óók logeerzorg.

Er is dus een groep die WIL!

🔧 **Daarom reframen we de ontwerpuitdaging als volgt:**

Hoe kunnen we kleine lokale zorgaanbieders helpen om logeerzorg op maat aan te bieden binnen het bestaande complexe systeem?

👤 **En dat levert ons een nieuwe eindgebruiker op:**

Potentiële lokale logeeraanbieders

Randvoorwaarden voor ontwerp:

- Ontwerpen voor vertrouwen
- Wegblijven van het hele systeem willen oplossen
- Positieve verhalen vertellen (beeldvorming)
- Geen wet- en regelgeving veranderen (in dit project)
- Ontwerpen voor cultureel diverse doelgroep

Co-creatiesessie

Vertalen van focus naar ontwerprichtingen

Wat hebben we gedaan
In de co-creatiesessie hebben we de aangescherpte ontwerpuitdaging gebruikt als vertrekpunt om samen met betrokkenen mogelijke ontwerprichtingen te verkennen. Deelnemers werkten in gemengde teams waarin beleidsmakers, uitvoerders en praktijkvertegenwoordigers samen nadachten over concrete handelingsperspectieven.
Het doel was om de gekozen focus te vertalen naar richtingen die uitvoerbaar en realistisch zijn binnen het bestaande stelsel.

Beide teams startten met het herformuleren van de ontwerpuitdaging in eigen woorden. Vervolgens onderzochten zij:

- Welke ruimte bestaat er binnen huidige wet- en regelgeving?
- Welke organisatorische aanpassingen zijn denkbaar?
- Waar kan samenwerking worden versterkt?
- Welke rol kan VWS spelen?

Opbrengsten

- Het idee van een systeem overstijgend persoonsvolgend logeerbudget werd als kansrijk benoemd.
- Reële tarieven voor logeerzorg, met name nachtzorg, zijn noodzakelijk voor duurzame aanbod.
- Regionale samenwerking tussen gemeenten en zorgkantoren kan versnippering verminderen.
- Bestaande voorzieningen en locaties kunnen beter worden benut.
- Interpretatieruimte binnen wetgeving kan actiever worden verkend.
- Logeerzorg kan positiever worden gepositioneerd als ontwikkelkans in plaats van noodmaatregel.

1. Logeerzorg als verlengde van thuis

Logeren werkt als het voelt als vertrouwd. Kleinschaligheid, vaste gezichten en langdurige relaties blijken doorslaggevend.

Ouders moeten weten wie er voor hun kind zorgt. Begeleiders moeten het kind echt kennen. Pas dan ontstaat ruimte om los te laten.

Deze ontwerprichting zet in op:

- versterken van lokale, kleinschalige initiatieven
- werken met vaste begeleiders
- waar mogelijk inzetten van bekende PGB-krachten
- logeerzorg die voelt als onderdeel van het normale leven

2. Respijt als proces, niet als noodmaatregel

Logeerzorg wordt nu vaak pas ingezet als het niet meer gaat. Dat maakt de stap groot en beladen.

Uit de gesprekken blijkt dat behoefte aan respijt zich ontwikkelt in de tijd. Ouders moeten wennen aan het idee. Kinderen ook.

Deze ontwerprichting zet in op:

- vroegtijdige kennismaking met logeerzorg
- proefweekenden of wenmomenten
- onafhankelijke ondersteuning bij het maken van keuzes
- positieve positionering van logeren als ontwikkelkans

3. Ruimte benutten binnen bestaande kaders

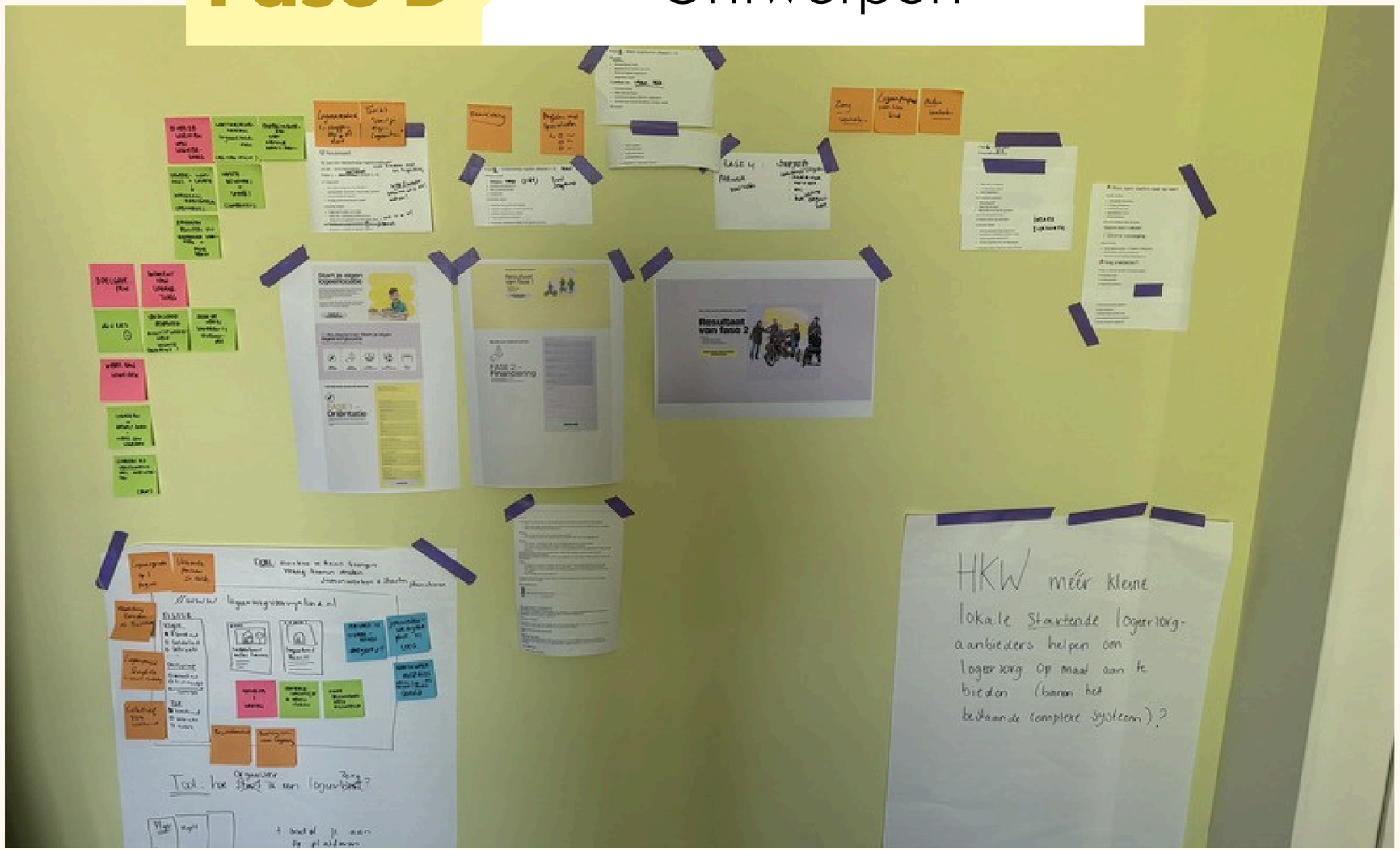
Het systeem wordt vaak als rigide ervaren. Tegelijkertijd blijkt dat veel knelpunten samenhangen met interpretatie en uitvoering.

Deze ontwerprichting richt zich op:

- beter benutten van ruimte binnen huidige wetgeving
- realistische tarieven, met name voor nachtzorg
- regionale samenwerking tussen gemeenten en zorgkantoren
- verkennen van een systeem overstijgend aanbod

Fase D

Ontwerpen

Fase D - Ontwerpen

Van ontwerprichtingen naar een concreet hulpmiddel

Wat hebben we gedaan
Op basis van de sprintdagen en alle opgehaalde inzichten uit interviews, praktijkbezoek en sessies hebben we gekozen voor één duidelijke richting: het ontwikkelen van een concreet hulpmiddel dat het starten van logeerzorg makkelijker maakt.

In plaats van opnieuw te verkennen, zijn we in deze fase gaan bouwen. We hebben de belangrijkste inzichten vertaald naar een eerste werkend prototype.

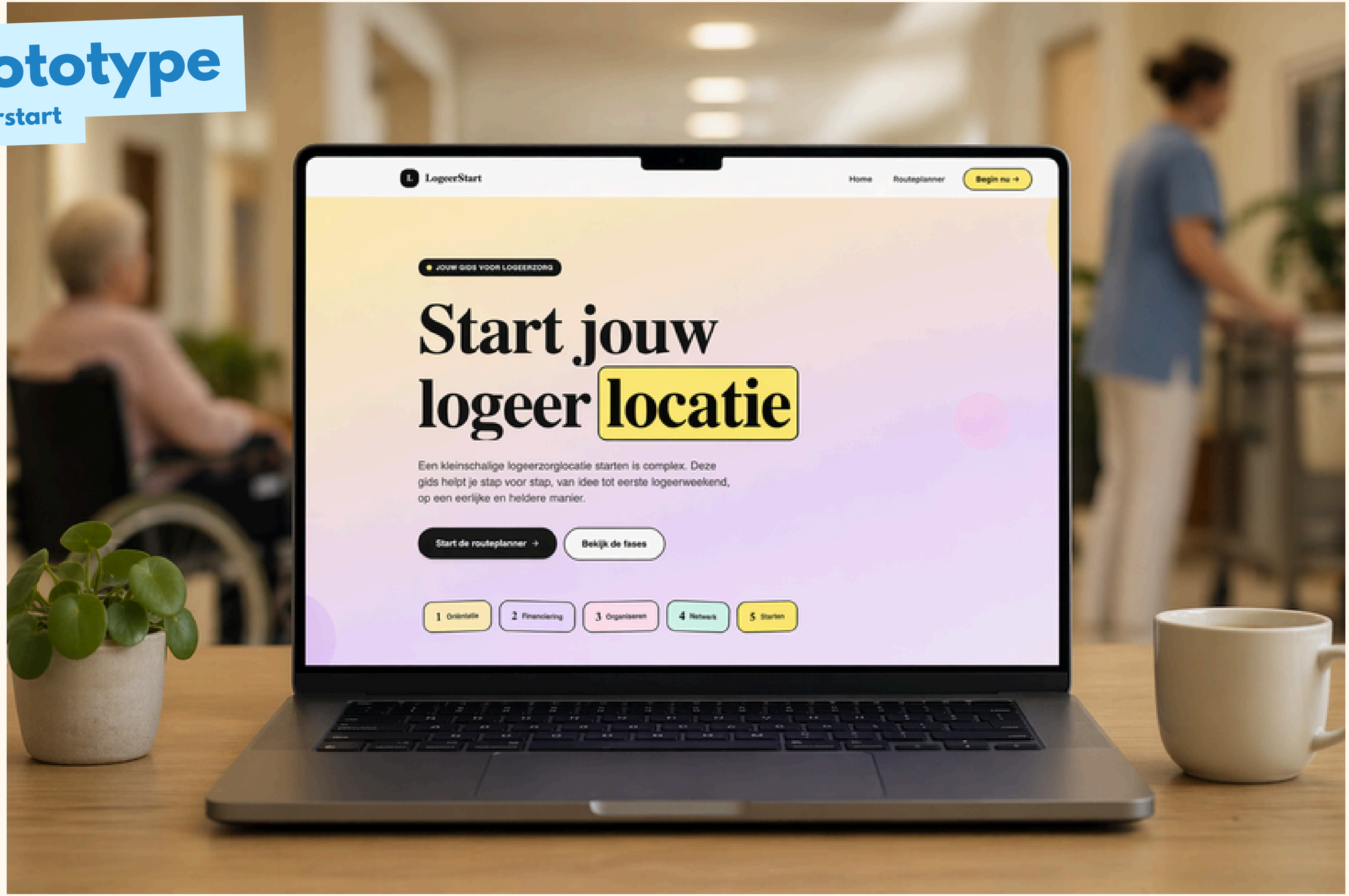
Dit prototype is ontwikkeld als antwoord op de centrale vraag:

Hoe helpen we mensen die willen starten met logeerzorg om dit daadwerkelijk te doen binnen het bestaande systeem?

Prototype

Logeerstart

Het concept

Start jouw logeerlocatie

Een gids van idee tot eerste logeerweekend

Wat is het?
Het concept ‘Start jouw logeerlocatie’ is een digitale gids die potentiële zorgaanbieders stap voor stap begeleidt bij het opzetten van een kleinschalige logeerzorglocatie.

De gids helpt gebruikers om van een eerste idee te komen tot het daadwerkelijk organiseren van een eerste logeerweekend. Daarbij wordt niet alleen gekeken naar wat er nodig is, maar ook naar wat dit vraagt van de persoon die wil starten.

De tool maakt zichtbaar dat het starten van logeerzorg niet alleen gaat over zorg verlenen, maar ook over ondernemerschap, organisatie en verantwoordelijkheid.

De gids is opgebouwd als een route met **vijf fases:**

- Oriëntatie
- Financiering
- Basis organiseren
- Netwerk neerzetten
- Starten

In elke fase worden gebruikers meegenomen langs vragen, keuzes en aandachtspunten. De tool is interactief: gebruikers vullen zelf antwoorden in en bouwen zo stap voor stap aan hun eigen plan.

Wat maakt dit concept relevant?

Uit het onderzoek blijkt dat de vraag naar logeerzorg groter is dan het aanbod. Tegelijkertijd zien we dat grotere initiatieven vaak moeilijk standhouden, terwijl kleinschalige initiatieven die vanuit intrinsieke motivatie ontstaan, juist blijven bestaan.

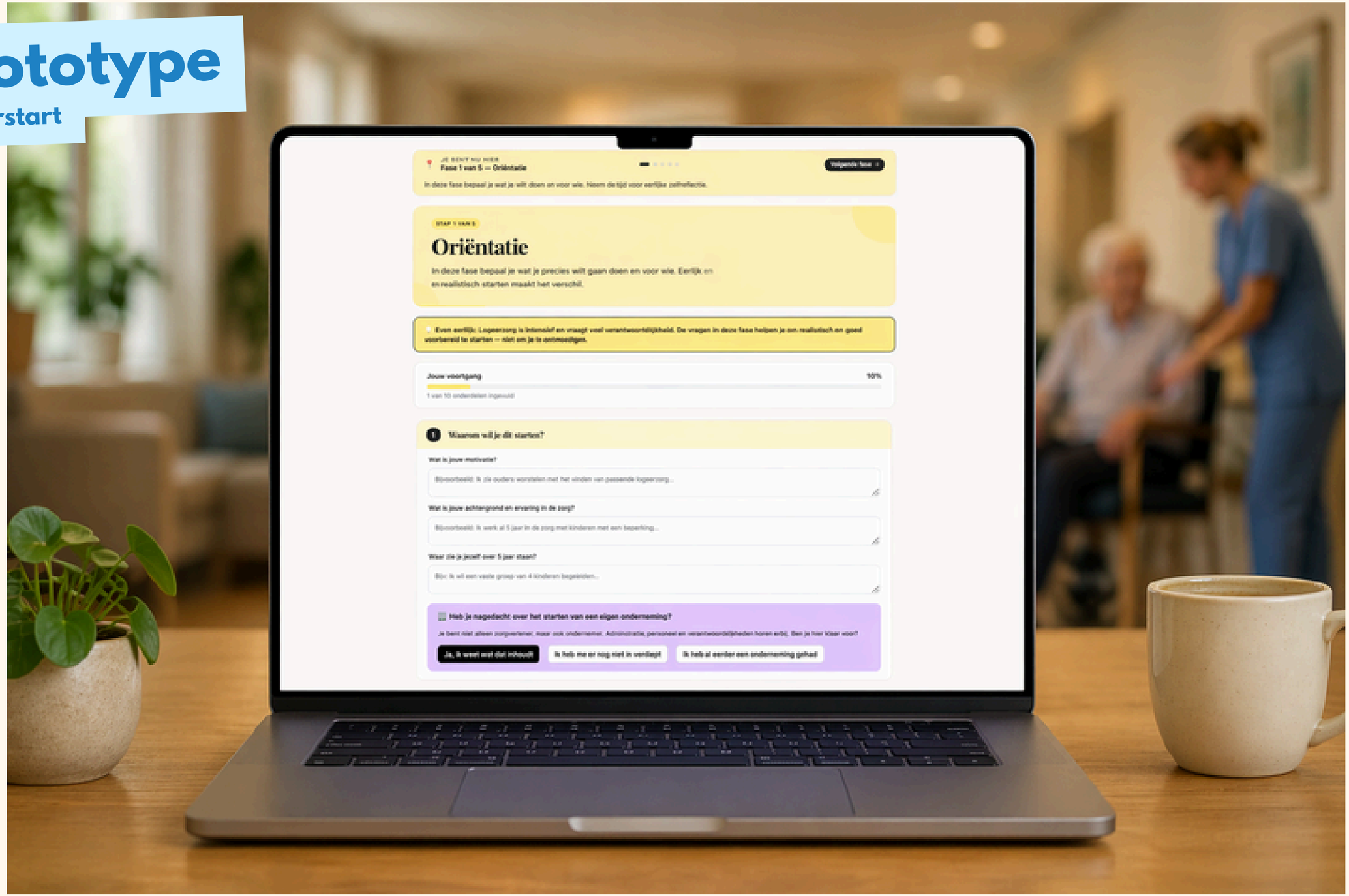
Dit betekent dat er potentie zit in het ondersteunen van nieuwe, kleinschalige aanbieders. De grootste drempel zit daarbij niet in motivatie, maar in complexiteit.

Dit concept speelt hier direct op in door:

- het proces inzichtelijk te maken
- de eerste stappen concreet te maken
- en gebruikers te helpen om binnen het systeem hun weg te vinden

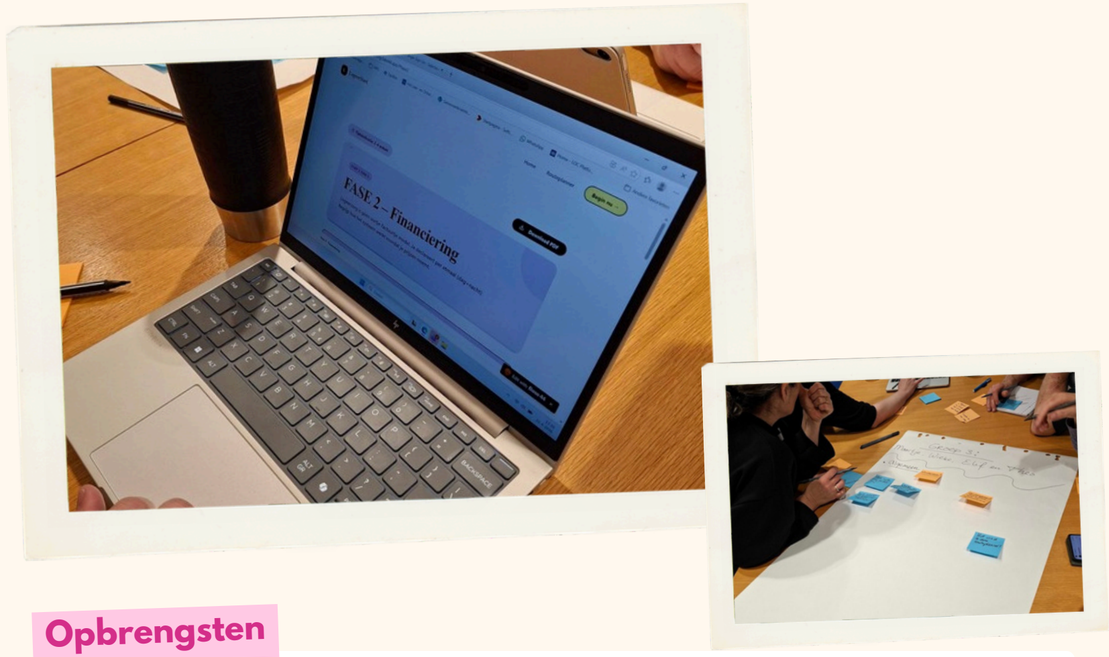
Prototype

Logeerstart

Testen met gebruikers

Het prototype in de praktijk toetsen

Wat hebben we gedaan
Na het ontwikkelen van het eerste prototype hebben we deze getest met een groep van 8 gebruikers met verschillende achtergronden en perspectieven.
De deelnemers hebben de tool doorlopen en vanuit hun eigen situatie gereflecteerd op de inhoud, vragen en opbouw. Tijdens deze tests hebben we actief opgehaald:

- wat werkt goed
- wat is onduidelijk
- wat ontbreekt
- waar haken mensen af

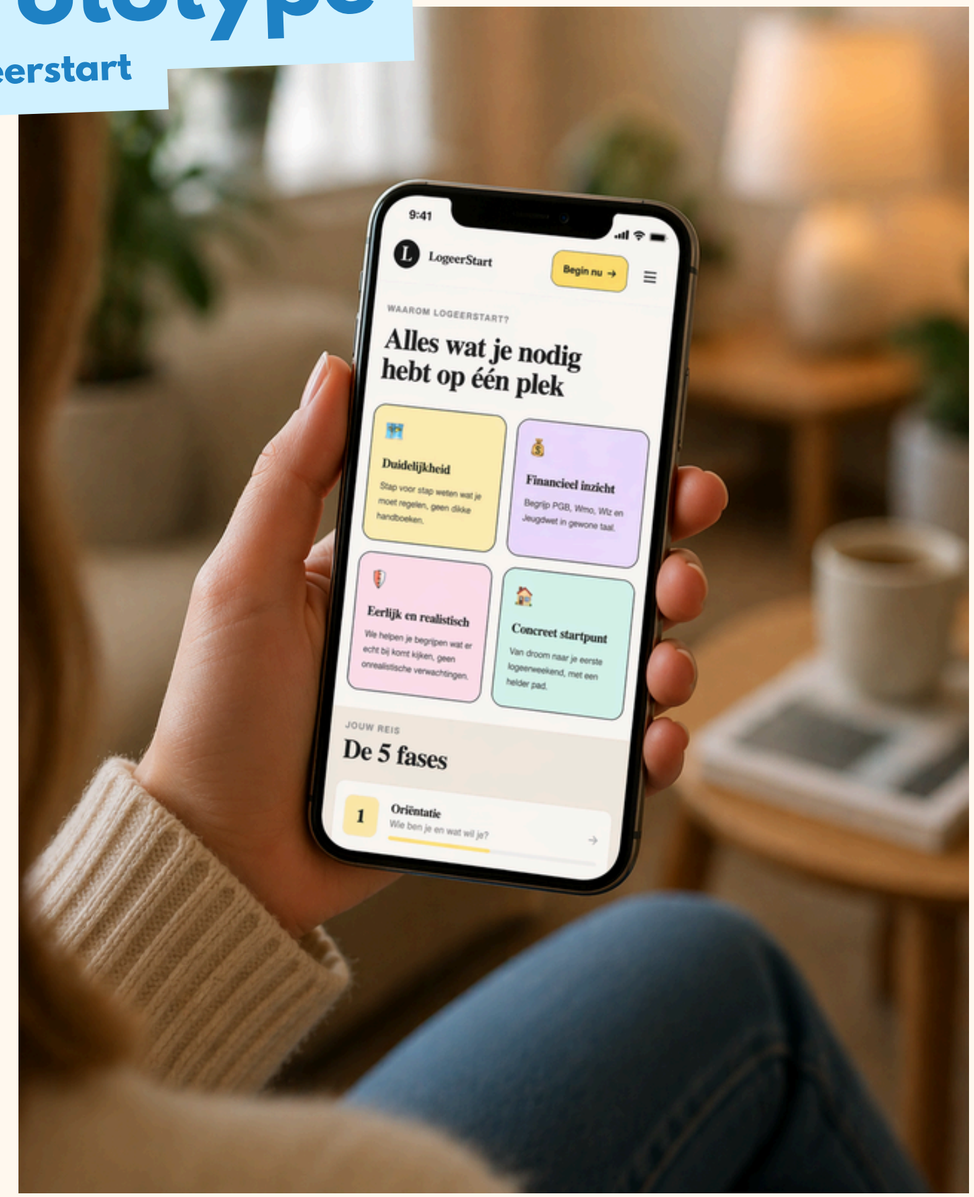
De inzichten uit deze testfase hebben we direct gebruikt om het prototype aan te scherpen.

Opbrengsten

- De tool wordt herkend als een waardevolle eerste stap en als een soort draaiboek voor het starten van logeerzorg
- Het helpt gebruikers om bewuster te worden van wat er allemaal komt kijken bij het starten
- De vragen helpen om focus aan te brengen, bijvoorbeeld in doelgroepkeuze
- De tool maakt duidelijk dat er financiële kennis nodig is
- Er is waardering voor de aandacht voor praktijk en risico’s
- Het wordt als positief ervaren dat ook ouders worden meegenomen in het proces

Prototype

Logeerstart

Aanscherpingen

Op basis van de testfase hebben we het prototype op meerdere punten aangescherpt:

- toevoegen van een check op opleiding en AGB-code
- explicieter maken dat zorg verlenen intensief is
- toevoegen van reflectie op ondernemerschap
- aanpassen van taalgebruik rondom doelgroep
- nadruk op het belang van netwerk en samenwerking
- toevoegen van een financiële startcheck
- meer aandacht voor de rol van ouders

Deze iteraties hebben ervoor gezorgd dat het prototype realistischer, completer en beter aansluitend op de praktijk is geworden.

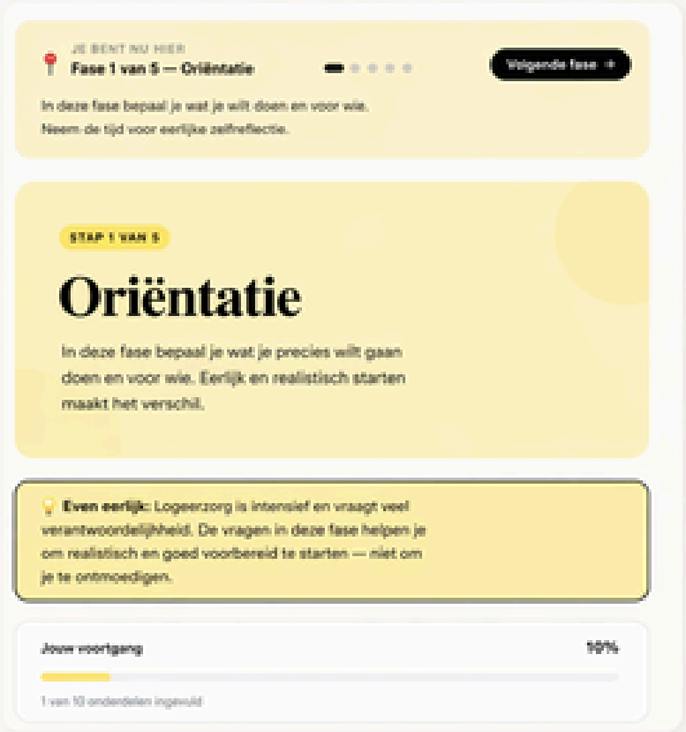
1. LANDING PAGE

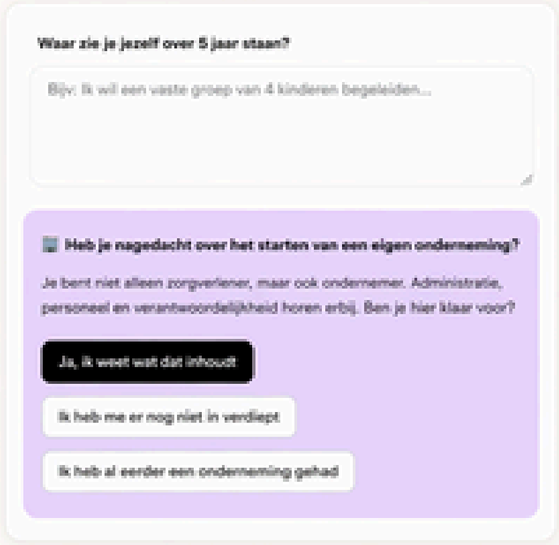
2. DE 5 FASES OVERZICHT

3. FASE INTRODUCTIE

4. VRAGEN & KEUZES

5. INFORMATIE & INVULVELD

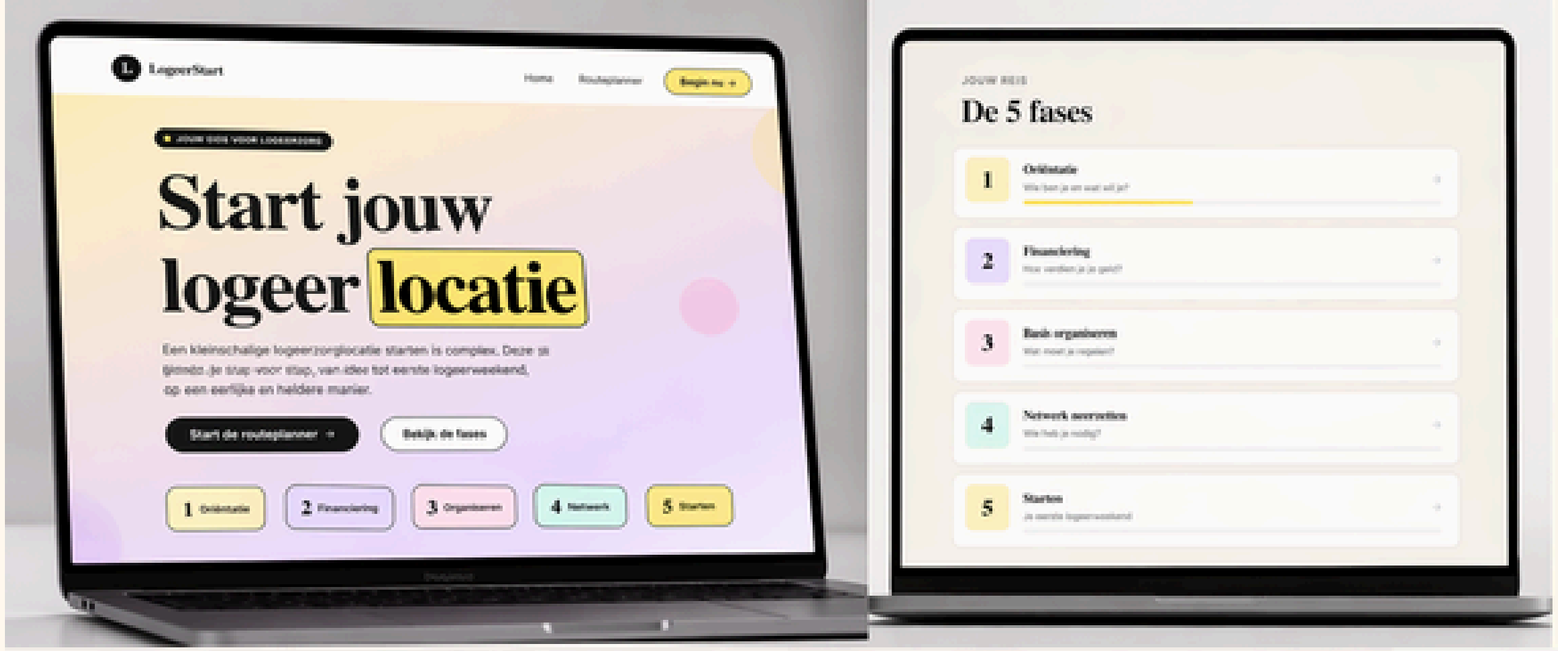

6. WAAROM LOGEERSTART?

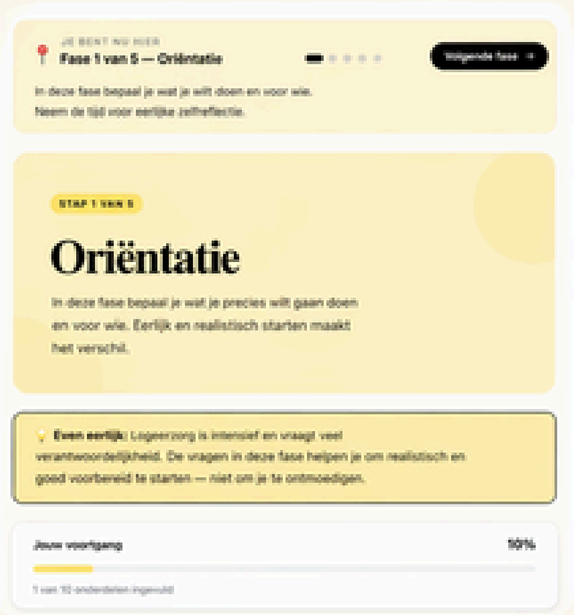

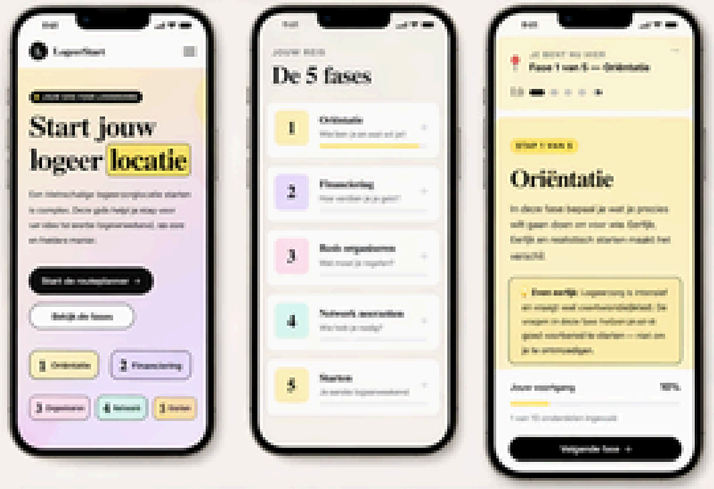
MOBIEL PREVIEW

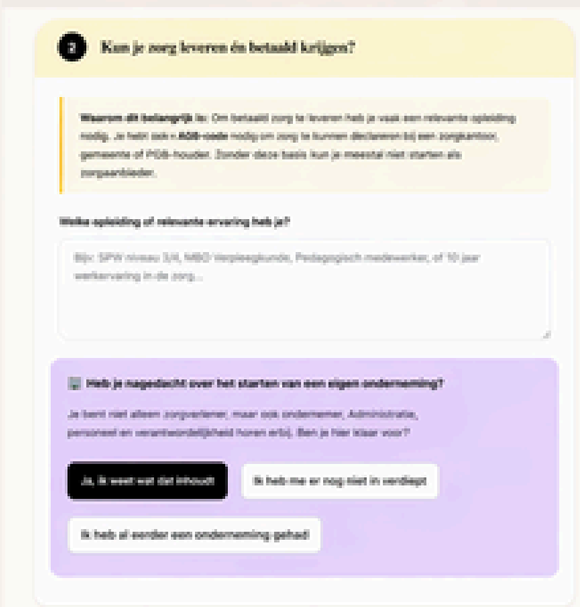

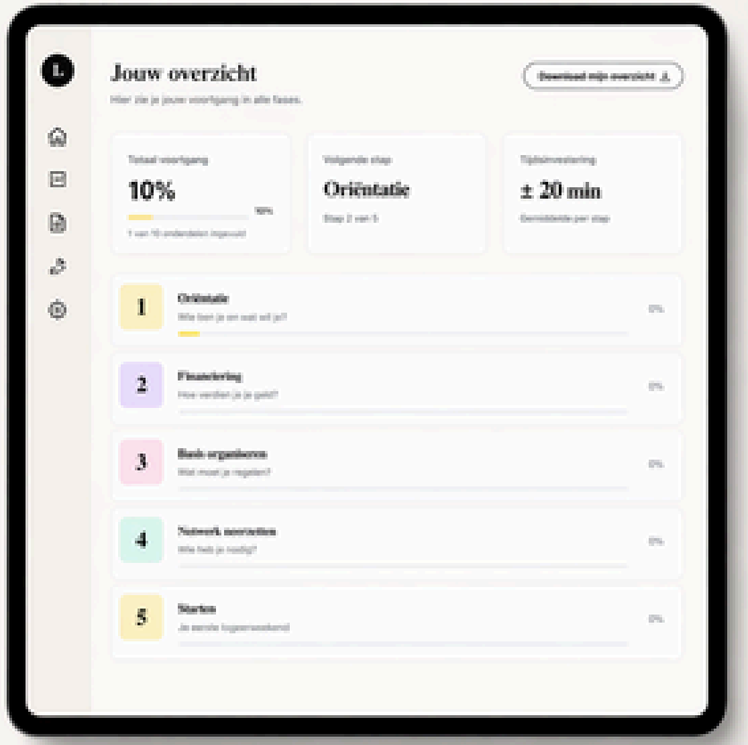

LogeerStart
Start jouw logeer locatie
Een kleinschalige logeerzorglocatie starten is complex. Deze si
Start de routeplanner
Bekijk de fases
1 Oriëntatie
2 Financiering
3 Organiseren
4 Netwerk
5 Starten

De 5 fases
1 Oriëntatie
2 Financiering
3 Basis organiseren
4 Netwerk aanvragen
5 Starten

Fase 1 van 5 — Oriëntatie
Volgende fase
STAP 1 VAN 5
Oriëntatie
In deze fase bepaal je wat je precies wilt gaan doen en voor wie. Eerlijk en realistisch starten maakt het verschil.
Even eerlijk: Logeerzorg is intensief en vraagt veel verantwoordelijkheid. De vragen in deze fase helpen je om realistisch en goed voorbereid te starten — niet om je te ontmoedigen.
Jouw voortgang
10%

Start jouw logeer locatie
De 5 fases
Oriëntatie
Alles wat je nodig hebt op één plek
Duidelijkheid
Financieel inzicht
Eerlijk en realistisch
Concreet startpunt

Kan je zorg leveren én betaald krijgen?
Waarom dit belangrijk is:
Welke opleiding of relevante ervaring heb je?
Heb je nagedacht over het starten van een eigen onderneming?
Ja, ik weet wat dat inhoudt
Ik heb me er nog niet in verdiept
Ik heb al eerder een onderneming gehad

Jouw overzicht
Download mijn overzicht
Totaal voortgang
10%
Volgende stap
Oriëntatie
Tijdsinvestering
± 20 min
1 Oriëntatie
2 Financiering
3 Basis organiseren
4 Netwerk aanvragen
5 Starten

Fase E

Ontwikkelen

Slotbijeenkomst

Het aangescherpte concept toetsen met stakeholders

Wat hebben we gedaan
Na de eerste testfase hebben we het aangescherpte prototype voorgelegd in de slotbijeenkomst aan een bredere groep stakeholders.

Tijdens deze bijeenkomst hebben deelnemers de tool opnieuw doorlopen en gereflecteerd vanuit hun eigen rol en ervaring, zoals zorgaanbieder, beleidsmaker of professional in het veld.

De sessie richtte zich op het toetsen van:

- de toepasbaarheid in de praktijk
- de volledigheid van de stappen
- de begrijpelijkheid van de tool
- en de rol die deze tool kan spelen in het grotere systeem

Opbrengsten

- De route wordt gezien als een logische en helpende manier om overzicht te creëren
- Het stapsgewijze karakter helpt om keuzes eerder en bewuster te maken
- Tegelijkertijd wordt de tool in de eerste fase als intensief ervaren
- Er is behoefte aan een zachtere instap, met daarna ruimte voor verdieping
- Ondernemerschap en verantwoordelijkheden worden duidelijker tijdens gebruik
- Financiering en regelgeving blijven complexe onderdelen
- Kwaliteit en veiligheid moeten nadrukkelijker terugkomen
- Er is behoefte aan meer praktische voorbeelden uit de dagelijkse praktijk
- De tool werkt goed als reflectie-instrument: het helpt gebruikers om te bepalen of ze dit echt willen
- Er is behoefte aan begeleiding naast de tool, bijvoorbeeld via een netwerk of buddy

Conclusie

Dit traject laat zien dat het vergroten van het aanbod van logeerzorg niet alleen een vraagstuk is van beleid of financiering, maar ook van toegankelijkheid en ondersteuning voor mensen die willen starten.

Er is een duidelijke groep die bereid is om logeerzorg aan te bieden. De grootste drempel zit niet in motivatie, maar in complexiteit. Het huidige systeem vraagt veel kennis, overzicht en doorzettingsvermogen. Daardoor haken potentiële aanbieders af voordat ze daadwerkelijk kunnen starten.

Het ontwikkelde concept speelt hier direct op in. Door het proces op te knippen in duidelijke stappen en gebruikers actief mee te nemen in keuzes en consequenties, ontstaat er meer overzicht en grip. De tool helpt niet alleen om stappen te zetten, maar ook om realistische verwachtingen te vormen.

Tegelijkertijd laat het traject ook zien dat een tool alleen niet voldoende is. Gebruikers hebben behoefte aan:

- concrete voorbeelden uit de praktijk
- duidelijkheid over financiering en regelgeving
- aandacht voor kwaliteit en veiligheid
- en begeleiding bij het maken van keuzes

De kracht van het concept zit in het feit dat het deze behoeften zichtbaar maakt en een eerste structuur biedt om ermee aan de slag te gaan.

En nu..
De volgende stap is om het ontwikkelde prototype gericht door te ontwikkelen tot een werkbare en toegankelijke tool. Daarbij adviseren wij om vast te houden aan het uitgangspunt van eenvoud: geen complex platform, maar een laagdrempelige routeplanner die initiatiefnemers snel op weg helpt en ondersteunt bij het maken van keuzes.

Om dit te realiseren is het belangrijk om eerst de basis verder te versterken. Concreet betekent dit dat de onderliggende beslisboom achter de tool volledig en logisch wordt uitgewerkt, zodat alle relevante routes en scenario's kloppen. Dit kan effectief worden opgepakt in een korte ontwerpsprint, waarin inhoudelijke experts, ontwerpers en gebruikers samen de structuur aanscherpen.

Vervolgens kan een digitale partij worden betrokken om de tool eenvoudig en gebruiksvriendelijk te ontwikkelen en te testen in de praktijk. Door al in een vroeg stadium te toetsen bij de doelgroep, kan worden gewaarborgd dat de tool daadwerkelijk aansluit bij hun behoeften en gebruikssituatie.
Daarnaast is het wenselijk om het eigenaarschap van de tool te beleggen bij een passende partij binnen het veld (zoals bijvoorbeeld BVKZ), zodat continuïteit, beheer en doorontwikkeling geborgd zijn.

Op termijn biedt het concept ook kansen om breder toegepast te worden, bijvoorbeeld voor andere kleinschalige zorginitiatieven zoals dagbesteding, waarbij vergelijkbare drempels en behoeften spelen.

Snijboon

Maliestraat 7 – 3581 SH in Utrecht

Frouke@snijboon.nl

0611481023